

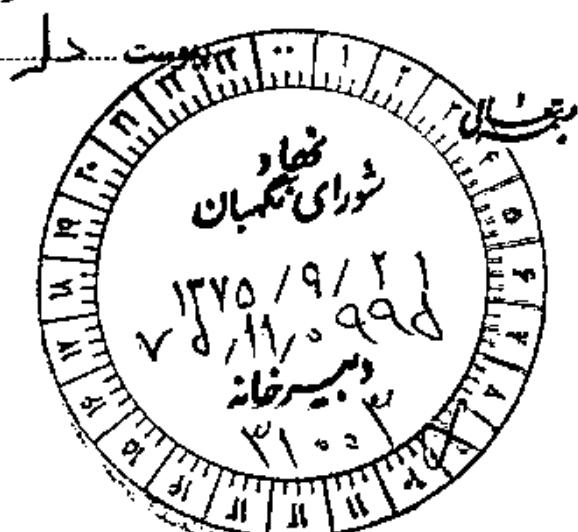
جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۹۹-۴-ن

تاریخ ۱۳۷۵/۹/۲۰

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۱۲۸۶۵/۶۲۴۳۹ مورخ ۱۳۷۵/۵/۲ دولت درخصوص موافقنامه حمل و نقل بین‌المللی جاده‌ای بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آذربایجان که در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ ۱۳۷۵/۹/۱۸ مجلس شورای اسلامی عیناً به تصویب رسیده است در اجرای اصل نود و چهارم قانون اساسی جهت بررسی و اظهارنظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می‌گردد.

علی‌اکبر ناطق نوری

رئيس مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

**لایحه موافقنامه حمل و نقل بین المللی
جاده‌ای بین دولت جمهوری اسلامی ایران
و دولت جمهوری آذربایجان**

ماده واحده - موافقنامه حمل و نقل بین المللی جاده‌ای بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آذربایجان مشتمل بر یک مقدمه و (۱۳) ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله استناد آن داده می‌شود.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

**موافقنامه حمل و نقل بین المللی جاده‌ای بین دولت
جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آذربایجان**

مقدمه:

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آذربایجان که از این پس در این موافقنامه "طرفهای متعاهد" خوانده می‌شوند با تمايل به تسهیل و تشویق حمل و نقل بین المللی جاده‌ای مسافر و کالا بین دو کشور و به صورت ترانزیت از سرزمین‌های خود در موارد زیر توافق نمودند:

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

تعالیه

مقررات مقدماتی

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقنامه:

۱- اصطلاح "متصدی حمل و نقل" عبارت است از هر شخص حقیقی یا حقوقی مقیم و تبعه ایران یا آذربایجان که برابر قوانین و مقررات ملی مربوط به کشور خود مجاز به حمل و نقل بین المللی مسافر و کالا در جاده‌ها می‌باشدند.

۲- اصطلاح "وسیله‌نقلیه" عبارت از هر وسیله‌نقلیه جاده‌ای دارای نیروی محرکه مکانیکی است که:

الف - برای حمل بیش از (۹) نفر با درنظرگرفتن راننده (وسیله‌نقلیه مسافربری)، یا برای حمل و نقل کالا (وسیله‌نقلیه باربری) ساخته شده،

ب - در سرزمین یکی از طرفهای متعاهد به ثبت رسیده باشد.

در مورد وسیله‌نقلیه باربری اصطلاح "وسیله‌نقلیه" عبارت از هر وسیله‌نقلیه واحد یا ترکیبی از یک وسیله‌نقلیه و یک یا نیمه یک است.

ماده ۲ - حوزه اجرا

مقررات این موافقنامه به متصدیان حمل و نقل این حق را می‌دهد که با استفاده از وسائل نقلیه به حمل و نقل مسافر یا کالا از طریق جاده بین سرزمین‌های طرفهای متعاهد یا به صورت ترانزیت از قلمرو آنان یا از / به کشورهای ثالث مبادرت ورزند.

ماده ۳ - حمل و نقل مسافر

عملیات حمل و نقل مسافر به وسیله متصدی حمل و نقل یکی از طرفهای متعاهد در سرزمین طرف متعاهد دیگر منوط به اجازه‌نامه‌ای خواهد بود که باید برابر قوانین و مقررات طرف اخیر الذکر اخذ شود.

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر ونیس

شماره ۴۹۹-۷
تاریخ ۲۵ مرداد
پیوست دل

تعالیٰ
ب

حمل و نقل کالا

ماده ۴- متصدی حمل و نقل یک طرف متعاهد مجاز است و سیله نقلیه خالی یا با بار را به طور موقت به سرزمین طرف متعاهد دیگر به منظور حمل و نقل کالا به شرح زیر وارد نماید:

- الف - بین هر نقطه مورد توافق در سرزمین یکی از طرفهای متعاهد و هر نقطه مورد توافق در سرزمین طرف متعاهد دیگر.
- ب - به صورت ترانزیت از سرزمین طرف متعاهد دیگر، یا،
- ج - از ابه کشورهای ثالث.

مقررات عمومی

ماده ۵- وزن و ابعاد وسائل نقلیه

۱- در مورد وزن و ابعاد وسائل نقلیه جاده‌ای، هر یک از طرفهای متعاهد تعهد می‌نماید که وسائل نقلیه‌ای را که در سرزمین طرف متعاهد دیگر به ثبت رسیده است مشمول شرایط محدود کننده تری نسبت به وسائل نقلیه ثبت شده در سرزمین خود قرار ندهد.

۲- چنانچه وزن یا ابعاد وسیله نقلیه از حد اکثر حدود مجاز در قلمرو هر یک از طرفهای متعاهد تجاوز نماید، لازم است برای وسیله نقلیه اجازه نامه مخصوصی از مقامات صلاحیت‌دار طرف متعاهد مربوط اخذ گردد.

هنگامی که این اجازه نامه مقرر کند که وسیله نقلیه باید از مسیر معینی استفاده کند، انجام حمل و نقل تنها در آن مسیر مجاز خواهد بود.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

تعالیٰ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

شماره ۴۲۹ - آن

تاریخ ۱۳۹۷/۰۷/۰۵

پیوست دل

ماده ۶- ممنوعیت حمل و نقل داخلی

مقررات این موافقتنامه به متصدیان حمل و نقل طرفهای متعاهد این حق را نمی‌دهد که در داخل سرزمین طرف متعاهد دیگر به حمل و نقل مسافر یا کالا از نقطه‌ای به نقطه دیگر واقع در همان سرزمین مباردت ورزند.

ماده ۷- مالیاتها و عوارض

۱- وسائل نقلیه ثبت شده در قلمرو هر یک از طرفهای متعاهد که برای حمل و نقل مسافر یا کالا مورد استفاده قرار می‌گیرند طبق این موافقتنامه از مالیاتها و عوارضی که در سرزمین طرف متعاهد دیگر به مالکیت و استفاده از وسائل نقلیه موتوری و همچنین انجام عملیات حمل و نقل تعلق می‌گیرد، معاف خواهند بود.

۲- معافیت مورد اشاره در بند (۱) این ماده در صورتی اعطای خواهد شد که وسیله نقلیه هر یک از طرفهای متعاهد بر مبنای ورود موقت به سرزمین طرف متعاهد دیگر، وارد شده باشد.

ماده ۸- تشریفات گمرکی

۱- ورود موقت وسائل نقلیه به سرزمین طرف متعاهد دیگر، مشمول قوانین و مقررات داخلی طرف متعاهد یادشده خواهد بود.

۲- مواد سوختی موجود در مخازن سوخت استاندارد وسیله نقلیه یکی از طرفهای متعاهد که به طور موقت به سرزمین طرف متعاهد دیگر وارد می‌شود از پرداخت مالیاتها و عوارض ورودی معاف بوده و مشمول ممنوعیت‌ها و محدودیت‌های وارداتی نخواهد بود، مشروط برآنکه این مخازن از ابتدا توسط کارخانه سازنده وسیله نقلیه بر روی آن نصب شده باشد.

۳- قطعات یدکی واردشده به منظور تعمیر یک وسیله نقلیه معین که قبلابه صورت

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۴۹۹
تاریخ ۲۰-۹-۷۵
پیوست در

تعالیٰ

موقع وارد شده است، به طور موقع از پرداخت مالیاتها و عوارض ورودی بدون هیچگونه ممنوعیت و محدودیت وارداتی معاف خواهد بود.

طرفهای متعاهد می‌توانند مقرر کنند که برای اینگونه قطعات، پروانه ورود موقع صادر شود. قطعات یدکی تعویض شده را باید برابر قوانین و مقررات داخلی طرف متعاهدی که این قطعات به سرزمین آن وارد شده ترجیحی قطعی نمود یا عودت داده یا تحت نظارت مقامات گمرکی مربوط از حیز انتفاع ساقط نمود (منظور از ساقط نمودن از حیز انتفاع، اعراض می‌باشد) و یا به طور مجاني در اختیار مقامهای گمرکی طرف اخیر الذکر قرارداد.

۴- کارکنان و سایل نقلیه جاده‌ای مجاز خواهند بود لوازم شخصی مستعمل و وسائل و ابزار تعمیر را که به طور معمول در وسیله نقلیه با خود دارند و در طول سفر موردنیاز می‌باشد، به طور موقع با خود حمل نمایند.

ماده ۹- اجرای قوانین داخلی

متصدیان حمل و نقل و رانندگان و سایل نقلیه یک طرف متعاهد در کلیه مواردی که راجع به آنها در این موافقنامه یا موافقنامه‌های بین‌المللی دیگر که هردو کشور در آن عضویت دارند حکمی پیش‌بینی نشده است، موظفند قوانین و مقررات داخلی طرف متعاهد دیگر را هنگام رانندگی در سرزمین طرف اخیر الذکر رعایت نمایند.

ماده ۱۰- تخلفات

۱- مقامهای صلاحیتدار طرفهای متعاهد بر رعایت مقررات این موافقنامه از سوی متصدیان حمل و نقل نظارت خواهند نمود.

۲- مقامهای طرف متعاهدی که وسیله نقلیه در آنجا به ثبت رسیده است، موظفند بنابر درخواست مقامهای صلاحیتدار طرف متعاهد دیگر در مورد متصدیان حمل و نقل و رانندگان و سایل نقلیه‌ای که در سرزمین طرف متعاهد اخیر الذکر از مقررات این موافقنامه و نیز از قوانین و مقررات لازم‌الاجرا مربوط به عبور و مرور و حمل و نقل در آن سرزمین

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۴۹۹-۷
تاریخ ۲۵ مرداد
پیوست دل

تعالیٰ به

تخطی نموده‌اند، اقدامهای زیر را النجام دهند:

الف - اخطار،

ب - تعلیق اجازه حمل و نقل در سرزمین طرف متعاهدی که تخلف در آن رخ داده

است، به طور موقت، جزیی یا کلی،

۳- مقامهای صلاحیتدار طرف متعاهدی که چنین تدابیری را برابر بند(۲) این ماده

اتخاذ نموده‌اند، مقامهای صلاحیتدار طرف متعاهد دیگر را از اقدامهای انجام شده آگاه خواهند نمود.

۴- این ماده بدون ورود خدشه به هرگونه اقدامات قانونی که ممکن است توسط

دادگاهها یا مقامهای اجرایی طرف متعاهدی که تخلف در سرزمین آن صورت گرفته اتخاذ شود، اجرا خواهد شد.

ماده ۱۱- مقامهای صلاحیتدار

مقامهای صلاحیتداری که برای اجرای این موافقتنامه تعیین شده‌اند به شرح زیر

می‌باشند:

- درمورد دولت جمهوری اسلامی ایران:

وزارت راه و ترابری،

- درمورد دولت جمهوری آذربایجان:

وزارت حمل و نقل.

ماده ۱۲- کمیسیون مشترک

۱- مقامهای صلاحیتدار طرفهای متعاهد، کمیسیون مشترکی مرکب از نمایندگان

خود را به منظور بررسی کلیه مسایل مربوط به اجرای این موافقتنامه که از راههای سیاسی

بر طرف نشده‌است، تشکیل خواهند داد.

۲- کمیسیون مشترک بنابر درخواست هریک از طرفهای متعاهد تشکیل خواهد شد.

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۴۹۶ تیر
تاریخ ۲۷ مرداد
پیوست

تعالیٰ

ماده ۱۳- لازم الاجراشدن و مدت اعتبار

۱- این موافقنامه سی روز بعد از آنکه طرفهای متعاهد به صورت کتبی یکدیگر را از راههای سیاسی آگاه نمودند که برابر الزامات قانون اساسی خود درباره لازم الاجراشدن این موافقنامه عمل ننموده‌اند به موقع اجرا گذارده خواهد شد.

۲- این موافقنامه برای یک دوره سه‌ساله منعقد می‌شود و پس از این دوره نیز، بار عایت این حق که هر کدام از دو طرف متعاهد می‌تواند در هر زمانی با یک پیش‌آگهی کتبی انقضای آن را به طرف دیگر اعلام کند، معتبر خواهد ماند.

این موافقنامه به تاریخ پنجم مردادماه سال یک‌هزار و سیصد و هفتاد و دو هجری شمسی برابر با بیست و دوم فوریه سال یک‌هزار و نهصد و نواد و سه میلادی در یک مقدمه و سیزده ماده و در دونسخه اصلی به زبان‌های فارسی، آذری و انگلیسی در باکو به امضار رسید. هر سه متن دارای اعتبار یکسان می‌باشد و در صورت بروز اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی معتبر خواهد بود.

از طرف	از طرف
دولت جمهوری اسلامی ایران	دولت جمهوری اسلامی آذربایجان

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقنامه شامل مقدمه و سیزده ماده در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ هجدهم آذرماه یک‌هزار و سیصد و هفتاد و پنج به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است. ان

علی اکبر ناطق نوری
رئیس مجلس شورای اسلامی
جمهوری اسلامی